

taxter, medens der ved Amtstuer, hvor ifkun de almindelige Oppebørsler findes, alene for Amtsfondsbidragets Vedkommende, naar dettes Størrelse forandres fra det ene Aar til det andet, bliver Spørgsmaal om en lignende detailleret Udregning, hvorimod Skatterne til Statskassen i det Væsentlige kunne overføres uforandrede fra Aar til andet.

Vel ere tvende andre Domaneamtstuer — Ddssherreds og Falters — i den senere Tid bleve nedlagte, men herved maa bemærkes, dels at der til de Amtstuer, med hvilke de sammenlagdes, ikke hørte Forretninger for Domanevesenet, dels at de paagældende Amtstuer saavel med Hensyn til de egentlige Amtstueforretninger, som med Hensyn til Domaneforretninger vare langt mindre betydelige. Embeber end Kronborg Amtsforsvalterembede, idet Ddssherreds Amtstue ifkun havde 2,320 Konti med en Oppebørsel af 360,000 Kr. og Oppebørslerne for Skov- og Domanevesenet ved Falters Amtstue, der havde 4,902 Konti med en saumlet Oppebørsel af ca. 714,600 Kr., ifkun udgjorde ca. 50,000 Kr. Oppebørslerne ved Kronborg Amtstue have derimod efter Gjennemsnit af de 3 Finantsaar 1871—74 udgjort ca. 942,000 Kr. aarlig, hvoraf for Fordebogs og Skovkassen ca. 666,000 Kr., medens Oppebørslerne ved Frederiksborg Amtstue i det samme Tidrum have beløbet sig til ca. 1,651,000 Kr., hvoraf til Fordebogs- og Skovkassen ca. 574,600 Kr. I Finantsaaret 1874—75 ere disse 2 Amtstuers Oppebørsler stegne til henholdsvis 1,037,541 og 2,124,496 Kr.

Hertil kommer endnu, at Forretningsomraadet ved Frederiksborg Amtstue allerede tvende Gange er blevet forøget, nemlig ved Medlæggelsen af Frederiksværk Godskontor i 1856 og Hirschholm Amtstue i 1858, saa at en yderligere Forøgelse af et saa betydeligt Omfang som den heromhandlede maa anses utilraadelig, tilmed da Kronborg Amtstuedistrikt omfatter det Distrikt, hvor Statens betydeligste Arvefæstegods findes, og Bestyrelsen heraf saavel som Baretagelsen af Statskassens øvrige fra Godsforsholdene hidrørende Interesser næppe tilbørlig vil kunne besørjes uden ved en stedlig Nødvendighed.

Svad Hensynet til Distriktets Beboere angaar, har Amtsrådet i Almindelighed i Betragtning af Befolkningens Tarv fraraadet Sammenlægningen, og den hidtilværende Amtsforsvalter for Kronborg Amtstuedistrikt har i denne Henseende bemærket, at Distriktets Beboere — selv bortset fra, at Arvefæsternerne formentlig efter deres Skjæder have en kontraktmæssig Ret til at forlange, at deres herftabelige Afgifter skulle modtages paa Amtstuekontoret i Esrom — laugt hyppigere her end ellers, hvor der til vedkommende Amtstue kun er henlagt de sædvanlige Oppebørselsforretninger, maa søge til Amtstuen for at indhente deres Egenomme, vedkommende Oplysninger, som paa Grund af de tidligere bestaaende Godsforshold hero ved

Amtstuen; en Medlæggelse af Amtstuen og Flytning af Kontoret vilde derfor blive til betydelig Ulempe for Befolkningen, navnlig naar henfæs til Distriktets Størrelse, hvorefter der allerede nu fra Amtstuekontoret er en Afstand af ca. 2½ Mil til hver Udkant; særlig vilde en Flytning til Frederiksborg være uheldig, fordi den overveiende Del af Distriktets Beboere søge deres Afsetningssted i Helsingør, men selv sidstnævnte Kjøbstad kan i Henseende til en let Udgang til at søge Amtstuen ikke komme i Betragtning imod Esrom, der maa passeres af hele Kronborg vestre Birt som nærmeste Bei til Helsingør, medens privat Interesse fører en stor Del af østre Birks Beboere dertil. Der vil saaledes rimeligvis kun kunne blive Tale om at henlægge Skovkassererforretningerne for 3die Kronborg Stovdistrikt til Frederiksborg Amtstue, hvilket imidlertid ogsaa sandsynligvis vil blive fundet nødvendigt.

Ved Foranstaaende er man gaaet ud fra, at Skovkassererforretningerne vedblivende forblive henlagte til Amtstuerne, idet man maa nære den største Betænelighed ved at overdrage disse med saa betydelige Oppebørseler forbundne Forretninger til private for et eller flere Distrikter antagne Mænd, hos hvilke man, da de ikke kunne antages at være fortrolige med de strenge Regler, der gjælde for Statens Kasse- og Regnskabsvæsen, vil savne den Garanti, der nødvendigvis maa have for at Forretningene ville blive udførte med Sikkerhed, Orden og Paalidelighed. Naar man hidtil ved enkelte Stovdistrikter har antaget private Mænd til Udførelsen af Skovkassererforretningerne er dette derfor ogsaa kun sket, hvor der ikke i Stovens Nærhed var nogen Amtsforsvalter eller anden Regnskabsbetjent, til hvem disse Forretninger kunde overdrages.

Det man saaledes maa anse det for rettest, at der med Hensyn til Skovkassererforretningerne forholdsvis som hidtil, og at disse for de Kronborgske Stovdistrikters vedkommende, alene med Undtagelse af 3die Kronborg Distrikt, der, som berørt agtes udført, udføres ved Kronborg Amtstue, har man derimod troet under Hensyn til den i de senere Aar stedfundne Stigning af Auktionsprocenterne, der

i 1871—72	have udgjort	6,338 Kr.	12 D.
i 1872—73	—	7,479	— 54 —
i 1873—74	—	8,341	— 18 —
i 1874—75	—	8,937	— 50 —
i 1875—76	—	8,572	— 87 —

eller i Gjennemsnit 7,933 Kr. 84 D. aarlig, at kunne begrænse den eventuelle Amtsforsvalters Indtægt af Stovauktionerne i Distrikterne til 6,000 Kr. aarlig, og man har heri fulgt en Fremgangsmaade, som man allerede har bragt til Anvendelse ved den i forrige Aar skete Besættelse af Kjøbenhavns Amtstue (jfr. Min. Tid. for 1875 B. Nr. 17 Side 185). Med Hensyn til de Indtægter, der herefter ville tilflyde den eventuelle